

వంకర గీతలు డి.కామేశ్వరం

వొడుగాటి వాలుబడా జడలో
కదంబమాల, కళ్లకు కాటుక,
కుంకుమ బొట్టు, మెడలో నల్ల
పూసలు, కంచినట్టుచీర, అడేరంగు
స్లాజు, సాదాచెప్పలు, పమిట బుజం
నిండా కప్పుకుని తెలుగుతనం ఉట్టి
పడుతున్న వేషంలో పచ్చగా,
సాజాగ్గావున్న శాంతి, రావు వెన
కాలే హాల్లో అడుగుపెట్టింది.

కళ్లు జీగేలుమన్నాయి. రంగురంగుల కాంతులు
చిమ్ముతూ రకరకం ఆకారాల్లో దీపాలు, మన్నగా
మరిసే స్లోరింగు, చుట్టూ సోసాలనిండా ఆధునిక
దుస్తుల్లో ఆడవాళ్లు, వాళ్ల కెదురుగా నిలబడి
కబుర్లు చెబుతూ మగవాళ్లు, వేతుల్లో రంగు
రంగుల పానీయాలు, వప్పులు, మాటలు అంతా
అట్టుహాంగా ఉంది. మగవాళ్లంతా ఒకలాగే
కనదుతున్నారు. నైవిధ్యమంతా ఆడవారిలోనే.

చుట్టూ వో డబను బరం కళ్లు బ్రతు
హలంగా యిటు తిరిగాయి. శాంతి బెరుకుగా
తుట్టూ ముసీ కొద్ది క్షణాలు తం దిండుకుంది.
తాళ దుబుకో బాసిపోయాడు.

పెళ్లయి మూడేళ్లయినా, రావు సిక్కింకో
ఉండిపోవడం మూలన శాంతికి 'సైనికోద్యోగి
భార్యగా సాంఘిక జీవితం అనుభవంలోకి రాలేదు.
రావుకి యీ ప్రాంతానికి బదిలీ అయి నా
శావస్తూంది. అది ఆమెకి మొదటి అనుభవం.

బనరత్ భగత్ గౌరవార్థం ఆ రాత్రి మెన్లో
'సావత్ వైట్' ఏర్పాటు చేయబడింది. చివ
డిప్పురు, ఆ తర్వాత డాన్స్. బయట రెడీమెంటులే
బాండ్ వాద్యాలు వినుపడుతున్నాయి.

"నమస్తే జీ!" తెల్ల షెర్ట్స్, స్కీన్ కోటు
చల్లగా, పల్లె పాంటు, పచ్చగా, సాదాగా ఒకతన
జాడకి చేతులు జోడించాడు.

“మొన్నే” ఉరిక్కిచెడింది కాంతి
“నేను లెస్సెనెంట్ మెట్రా” పరిచయం
చేసుకున్నాడు మెట్రా.

“కాంతి” మోహమాటవడతూ చెప్పింది కాంతి
“రండి” మర్యాదగా దారి చూపించి తీసుకు
వెళ్లి ఒక సోఫామీద కూర్చోబెట్టాడు మెట్రా
అంతకుముందు కూర్చున్న యిద్దరు వెరో
శైవు కరిగి ఆమెకి చోటిచ్చారు

“ఏం తీసుకుంటారు?” అడిగాడు మెట్రా
ఇంగ్లీషులో
“నాకేం వద్దండీ”

“మీకు కావాలా, వద్దా అని అడగలేదు నేను!”
అమె జవాబు వినుకుండానే వెళ్లిపోయాడు మెట్రా.

“మనం యంతకుముందు కలుసుకోలేదు నేను
మిసెస్ ఆరోరా” కుడివైపు అమె తనని తాను పరి
చయం చేసుకుంది

“మిమ్మల్ని కలుసుకోడం అనందంగా ఉంది,
నేను కాంతి.”

“యూమె మిసెస్ తివారి”

“నమస్తే, చాలా సంతోషం! నాపేరు కాంతి”
మిసెస్ తివారివంక తిరిగి అంది కాంతి

“ఇంక ఆపేరు మరిచిపోవాలి మీరు ఇక
మీదట ఇక్కడున్నంతకాలం మీరు మిసెస్
ఎవరో ఒకరు!” నవ్వుతూ పరిచింది మిసెస్
తివారి

“క్షమించండి, మిసెస్ రావు!” సిగ్గుపడింది
కాంతి అది ఆమెకి మొదటి పొరం ఏదో పెద్ద
సేరంచేసి వచ్చుబద్ద దొంగలా అదోలా అనిపించింది

“పేజర్ రావ్ క్రొత్తగా వచ్చారు గదూ!?”
మిసెస్ తివారి

“అవును, వచ్చి వెళ్తుంది”

మిసెస్ ఆరోరా పొట్టిగా, లావుగా, తెల్లగా
ఉంది పల్లెటి వైలాస చీర, వెరుస్తున్న వెంట్రు
కల్లి చుట్టిన బర్మా ముడి, స్టీవెన్ ట్రౌజర్స్, లివ్
స్టీక్, వయస్సు పెద్దదయినా, వేషం చాలా
అధునికంగా ఉంది ఇంగ్లీషులో మాట్లాడంపు
తావ్రతయమైతే ఉందిగాని అంతగా వచ్చినట్టు
కనవడడు

మిసెస్ తివారి పొడుగు పొట్టి కాకుండా ఉన్నా,
తావాలి శరీరం, వయసుకి మించిన వేషం మిత
భాషి మాట్లాడినప్పుడు కల్లల్ భార్యనన్న రిచి,
అధికారం కనపరుస్తూ మాట్లాడుతుంది కప్పు
కున్న సైల్, పెడంకి రంగు, వగైరా అన్నింటితాగే
యింగ్లీషు మాటలు తరుచు వదలడం కూడ ఆమె
కొక స్పాషన్

మిసెస్ దారువాలా ముప్పైనిళ్ల మనిషి
మంచి గులాబిరంగు ఛాయ మంచి విగ్రహం
వంటి రంగులో కలిపే చీర, చేతులు, వీపు తని
జాకెట్టు, చెవులు కనవడకుండా వడివెలిసిన
చుట్టిన ముడి, లివ్స్టీక్—వయ్యారంగా ఒరిగి
కూర్చుని ఎవరితోనో ఉల్లాసంగా మాట్లాడు
తూంది

కాంతి బెదురుతూ చుట్టూ చూసింది

మిసెస్ రంజితీసింగ్, పొడుగ్గా, లావుగా,
మోటుగా, వంజాలి దుస్తుల్లో, అదోలా కనిపించే
వ్రక్క పాపీడితో, చుట్టూ ఉన్నవాళ్లంతా ఒక

మెట్టు తక్కువ తెప్పిస్తూ, బాస బాబ్లాడు
తూంది

మిసెస్ భావన్ పొడుగు, ప్రాకిమీద పుల్
వోవరు, ఎత్తు మడమల బోళ్లు, కలిరించిన
జాట్టు, నలుపు మీద విశారంగా కనిపించే పెడం
రంగు. తనదీదేశం కాదని అందరూ అనుకోవా
లన్నట్టుంది

మిసెస్ తులాసి కన్నుగా, పొడుగ్గా, తెల్లగా
ఉంది పల్లెటి నిల్కుచీర, దానికి మేవయ్య స్టీవ్
లెన్ ట్రౌజర్స్, వడివెలిసిన చుట్టిన సిగ్కోంచి వెండి
ఫిల్లిగ్రీవర్సులో చేసిన కుచ్చులు వేలాడుతున్నాయి
వెవులకి పొడుగాటి జాకాలు, పొడుగాటి లాకల్
గొలుసు, గాజాలు, బగలు, వెన్నలు, హెడ్ బాగు
అప్పి చీరకి మేవయ్యట్టు ఉన్నాయి కార్మిగ్గాన్
బొడుక్కుని, మధ్య మధ్య బోగ్గా సివ్ చేస్తూ,
“ఈ కాలంలోనూ ఇలాంటి వాళ్లుంటారా?”
అన్నట్లు వింతగా చూసింది కాంతి వంక.

ఇంకా ఆవ్రక్క మిసెస్ దేశముఖ్— ఇంకా
మించు వైమాదిరి వాళ్లలానే వేషం, అధునికత
ఉట్టవడుతూ

విళ్లందరికి అతకని మనిషి మిసెస్ మిసెస్
ఒకే మంచి కళగల మొహం, జరిలేని కంచి
చీర, అదేరంగు జాకెట్టు, రంగు చుట్టిన ముడి,
కుడివేలికి బంగారు గాజాలు, ఎడం చేతికి వాచి,
కేవ్ కప్పుతుంది

కాంతిని చెప్పలేని దిగులు ఆవహించింది
“తీసుకోండి” వల్లరంగు డ్రెస్ ఒక
గ్లాసులో తెచ్చి అందించాడు మెట్రా మొహ
మాటవడి, ఇబ్బందిగా చూసింది కాంతి

“అందరూ తాగుతున్నప్పుడు మీరు త్రాగక
పోవడం ఆచారంగాడు, మీ కింకా క్రొత్త కొన్నాళ్లు
పోతే మీకే అందాటు అవుతాయి, ఈ కెట్టుబాట్లు!”
మిసెస్ ఆరోరా చిన్నపిల్లకి చెప్పేట్టు నవ్వుతూ
అంది

“కోకోకోలా తాగడానికి అభ్యంతరం ఏమీ
టండి!” నవ్వుడు మెట్రా కాంతి మెల్లిగ గ్లాసు
అందుకుంది వలగురిమధ్య క్రొత్తదనంతో
మధనవడడంకన్నా, అలా క్రొత్తదానిలా, తెలియని
దానిలా అందరోనూ తేలిపోడం మరింత బాధా
కరంగా ఉంది

కాసేపు కబుర్లుచెప్పి వెళ్లిపోయాడు మెట్రా
మిసెస్ ఆరోరా, మిసెస్ తివారి ఎవరితోనో
కబుర్లలో వడ్డారు కాంతి గ్లాసు ఖాళీచేసి చుట్టూ
చూసింది ఎవరిచేతుల్లోనూ గ్లాసు ఖాళీగాలేదు
మిగతా అంతా తాగడం మానేసి ఉలిస్తే చేతుల్లో
వట్టుకుని మధ్య మధ్య కొద్దిగా గుటక చేస్తు
న్నట్టు ఉంది క్షణ క్షణం తప్పులు చేస్తున్నట్టని
పించింది కాంతికి మిగతా అందరి వేష భాష
లకీ, తనకీ మధ్యనన్న అంతరం, తన ప్రవర్తన
మూలాల మరీ ఎక్కువోతూందన్న భయ మొకటి
ఆమెని క్రొత్తగా వెంటాడసాగింది

పరిగ్గా ఎనిమిదిన్నరకి హోలునిండా కలకలం
ఆగింది మగవాళ్లంతా గుమ్మం ముందు గుమి
గూడారు కరవాలనం జరుగుతోంది జనరల్
దిగాడన్నమాట! బాండ్ వాడ్యం ఎక్కువగా విన
బడుతోంది ఆడవాళ్ల మాటల పద్ద కొద్దిసేపు
ఆగింది. అందరూ అటువైపు చూడసాగారు.

పొడుగ్గా, చుట్టతలతో, లాంగిత్తున్న ఒక
మనిషి ఆడవాళ్ల మధ్యకి వచ్చాడు వ్రక్కవ (బిగిడి
యర్ విఅబిడి ఒక్కొక్కరినే పరిచయం చేస్తు
న్నాడు.

కాంతి దగ్గర నిలబడ్డాడు జనరల్ నవ్వుతూ
మమస్కరించి. కాంతి సిగ్గుపడి సంభ్రమంతో
నిలబడి వమస్కరించింది త్రిగిడియరు పేరు
తెలియక కొద్దిసేపు ఇబ్బందిపడి చివరకు “క్రొత్త గ
వచ్చారు!” అన్నాడు

“మిసెస్ రావ్” మిసెస్ ఆరోరా చెప్పింది
“కూర్చోండి ఎక్కడనుంచి వచ్చారు?” అడి
గాడు జనరల్ నవ్వుతూ

“రాజమండ్రి”

“రాజమండ్రి—ఎక్కడుంది? తెలగుబావో
దగ్గరా?” అయోమయంగా త్రిగిడియర్ వంక
మాకాడు జనరల్

“మెట్రాను దగ్గర అనుకుంటాను!” తనకీ
తెలియదన్నట్టు మాకాడు త్రిగిడియర్

కాంతికి తను చేసిన సారపాటు అర్థమయింది
కాని పరిచిదుకునేలోపనే జనరల్ వ్రక్కకి వెళ్లి
పోయాడు జనరల్ వెళ్లక, నన్నగా మిసెస్ తివారి
చెప్పింది

“మీరు తెల్లకోవాలైన వెషయాలు కొన్ని
ఉన్నాయి. మీకు తెలియకపోయినా చుట్టూజాసి
ఉండాలింది జనరల్ వచ్చినప్పుడు మీరు లేవకక్కర
లేదు కూర్చునే వమస్కరించాలి తర్వాత (బిగిడి
యర్ మీపేరు తెలియక ఇబ్బంది పడుతున్నప్పుడు
మీ అంతట మీరే మీపేరు చెప్పుకోవాలి”

కాంతికి చెబుటలు పోకాయి—ఇంకా కూర్చుంటే
ఏమవుతుందో తెలియజేస్తుంది కాని వెళ్లడం
ఎలా?

వదకొండు కావస్తూంది అప్పటికిగాని ఎవరూ
డిప్యూటీ వెళ్లలేదు రావు అప్పుడు కనవడ్డాడు
కాంతికి కళ్లు ఏవో తోకంతో ఉన్నట్టున్నాయి.
అమె అతన్ని ఎరిగినట్లు లేదు చేతులూ, కాళ్లూ
దాం మెరుతో కదులుతున్నాయి.

“దార్లింగ్! ఎలా ఉంది?” నవ్వుతూ అడిగాడు
రావు అదోలా వాసన తగిలింది కాంతికి.

డిప్యూటీఅయి బయటికి వచ్చిన మరో పొత్తి
గంటకి వోల్ వాడ్యం మొదలైంది బంటలు కదులు
తున్నాయి హాలు మధ్యకి మగవాళ్లు దగ్గరకీవచ్చి
అడుగుతున్నారు ఆడవాళ్లు లేస్తున్నారు కాంతి
గుండెలు గబగబ కొట్టుకున్నాయి

“మితో దాస్తుచేసే గౌరవం నాకు కలిగిస్తారా?”
కల్లల్ తివారి మర్యాదగా వంగి అడిగాడు

“క్షమించండి, నావల్లగాదు!” ఎలాగో అన
గలిగింది

“వర్సాలేమాలెండి” కల్లల్ వెళ్లిపోయాడు
ఆ తర్వాత ఒకరిద్దరు ఇలాంటి అడిగి వెళ్లిపో
యారు దాన్కే దాన్కే మధ్య పచ్చని, తెల్లని
ముదురు నల్లనిరంగులపాసింాలు తాగుతున్నారు మగ
వాళ్లు గంటలు గడిచినకొద్ది నవ్వులు, కేకలు ఎక్కువ
అవుతున్నాయి కాళ్లు తడబడ్డూంటే మాట
అన్నప్పమవుతుంటే ప్రతి మనిషి ఏదో చెర్రెగా
మాట్లాడుతూ, బాండ్ వాడ్యానికి అయగా అడు
గులు వేస్తున్నారు

కావు వచ్చి తనని దాన్ను చేయమని అడిగితే ఎంత

బాగున్నామనింది కాలతి. లాభా వక్కాణా కనవడదా
 తేదు. ప్రతి అయిదు నిమిషానికి ఎవరోవచ్చు అద
 గడం, ఒకోసారి కొద్దిగా బలవంతం పెట్టడం కూడా
 జరుగుతుంది. ఎంత కాలమని తప్పించుకోడం?
 కాకి రెండు దాటింది. అప్పటికింక
 ముగిసేవరకే రెండోమిషి వెళ్ళుతున్నది ఎవరుదు
 తున్నట్టు తేదు.

వంకర గీతలు

"మీరింతవరకు దాన్వ వెయ్యవరేదు!"
 తల్లింది కాంతి.
 ఎదురుగా జనరల్ భగో!
 "వాకు దాన్వ రాదండీ!"
 "దాన్వ రాకపోవడమేమిటి" వాణగడుగులు

ఇలా అటూ వేయదానికీ రంది, నేను నేర్చులాను." కాంతి ఏం మాట్లాడలేకపోయింది. జనరల్ వెయ్యి చాచాడు. బాండ్ వాద్యం మొదలైంది. జనరల్ చేరినీ మట్టుకుని ముందుకీ, వెనక్కి, ప్రక్కలకీ అడుగువేసింది కాంతి. ఆమె మొదటిసారి ఫ్లోర్ మీదకి రాగానే చుట్టూ అంతా దాన్వ మానేసి చుప్పట్టు చరిచారు. కాంతి మొగం ఏగ్గు తో కందింది.

వీర శిరోజాలకు మిరుమిట్టుగొలిపే సౌందర్యం

కేశవర్ధిని రెడీ మిక్స్డ్ హెయిర్ ఆయిల్ వాడండి. మనాయానంగా మీ శిరోజాల కది ఎంతో అందాన్ని చేకూరుస్తుంది. విత్యం. రోజుకొకసారి రవ్వంత రాసుకుంటే చాల. అందువల్ల మీ శిరోజాల విడుపుగా, విగనిగలాడుతూ, మెత్తగా వట్టుకుచ్చులా పెరుగుతాయి. ఎప్పుడూ జిగురుగా చేతికంట గోవటంగావి, దిరుసుగా గావి వుండవు. కేశవర్ధిని రెడీ మిక్స్డ్ హెయిర్ ఆయిల్ వాడడం ప్రారంభించి, మీ శిరోజాల ఎంత మనోహరంగా వికసిస్తాయో చూడండి.

కేశవర్ధిని రెడీ మిక్స్డ్ హెయిర్ ఆయిల్

కేశవర్ధిని 'కాన్సన్ క్రీజెడ్' హిడుపుకే. కేశవర్ధిని సాంప్రా మి శిరోజాలను పరిశుభ్రంగాను, ప్రకాశవంతంగాను ఉంచుతుంది. కేశవర్ధిని మీ విత్య శృంగార క్రమంలో అంతర్భాగమే.

కేశవర్ధిని

కేశవర్ధిని ప్రోడక్టుస్ కోయంబత్తూరు.

“జ్ఞమించండి, ఇంక చాలు, నాకు అలసటగా ఉంది” అంది శాంతి బాండ్ అగగానే

“సురేం వరవాలేదు—రండి” జనరల్ ఆమెని సోపాదాకా తీసికెళ్ళి కూర్చున్నాక, మర్యాదగా వంగి కృతజ్ఞతచెప్పి గుంపులో కలిశాడు ఆమె వెంటనే లేచి ఎవరాలేని మూలకీచేరి కూలబడింది. ఆ ప్రక్కనే మిసెస్ మీన్ ఉంది

“ఇంకా ఎంతసేపుంటారు, వీళ్లంతా?” అడిగింది శాంతి

“జనరల్ ఇష్టం అతను వెళ్లేదాకా ఎవరూ కదలరు” సర్వుతూ అంది మీన్ రావు దూరంగా కనుపడ్డాడు నిలబడి ఎవరోన్ మాట్లాడుతూ స్టేగచేసి నీల్చింది శాంతి

“వెళ్తాం ఇంక” అంది శాంతి నిద్రకి వాలున్న కళ్ళతో

“డోంట్ బి సిరీ!” రావు సవ్వి వెళ్ళిపోయాడు.

శాంతికి నిద్ర ముంచుకువస్తోంది మిగతా అంతా ఎలా నిబ్బరించుకుంటున్నారో అర్థం కాలేదు మొదటో ఉన్న బెరుకు, క్రొత్తదనంపోయి ఎనుగు దల పావుయింది డాన్స్ అరౌత డాన్స్, చివరకది ఏరకం డాన్స్ తెలుసుకోలేనివిధంగా తయారైంది.

మూడున్నర గంటలవేళ, “ఒకే, ఛాన్స్! థాంక్యూ, గుడ్ నైట్!” అని చెప్పి, ఆడవాళ్లందరికీ నమస్కరించి, కారుకేసి సడీవాడు జనరల్ జనరల్ వెనకాలే బ్రిగిడియర్, కల్లెల్స్ అందరూ సడీవారు

దారిపాడుగునా, ఇంటికి వచ్చాక, శాంతి రావుతో ఏమేమో మాట్లాడాలనుకుంది ఎన్నో ఆడగాలనుకుంది అక్కడి కొందరి మనుషుల ప్రవర్తనని, వాళ్ళ ఆచారాలను, వద్దతులను, తన అభిప్రాయాల్ని ఏవో చెప్పాలనుకుంది చర్చించాలనుకుంది కాని ఇంటికి రాగానే బట్టలైవా మార్చుకుండా మంచంమీదపడి నిద్రపోయేడు రావు

* * *

మర్నాడు ఉదయం రావు తోమ్మిదిన్నరకి లేచాడు స్నానం వగైరాలు కానిచ్చి పచ్చేసరికి వదిన్నర అయింది అప్పటికి శాంతి వంట కూడ పూర్తయింది

రావుకి కాఫీ అందిస్తూ, వీభావం వెలిబుచ్చని అతని మొహంతోకి మాసింది క్రితం రాత్రి కళ్ళలో మైకం ఆమె కళ్ళముందు కదిలింది

“మీరు తాగుతారని నాతో ఎప్పుడూ చెప్పలేదే?”

“అదేమంత ఘనకార్యమని ప్రకటించుకోవాలి?”

“తాగక పోతేనే?”

రావు నవ్వాడు సమాధానం చెప్పలేదు. “రాత్రి నేనున్నాన్న నంగతే మీకు గుర్తున్నట్టు లేదు!”

“నిన్ను కనిపెట్టి చూస్తూనే ఉన్నాను సుప్రస ఎవరో మాట్లాడకుండా తలదించుకు కూర్చోడం జనరల్ వచ్చినప్పుడు నిల్చిని తడబడడం నిన్నం దరూ డాన్స్ కి పిలవడం, నీవు బిల్డర చూపులు చూడడం, చివరన జనరల్ తో డాన్సు, ఆఖర్ అక్కడ మిసెస్ మీన్ దగ్గరకివచ్చి, సగం నిద్రతో కూలబడ్డం—అంతా చూస్తూనే ఉన్నాను!”

శాంతి సిగ్గుపడి తలదించింది

“గూడు శాంతి, నీకు, నాకు ఇష్టమున్నా లేక సోయినా మనం ఇక్కడికి వచ్చాం ఇప్పుడు ఇక్కడున్నప్పుడు ఇక్కడి వద్దతులు, అలవాట్లు, కట్టు

బాట్లు పొటించడం మంచిది ఎప్పుడో ఒకసారి తాగినంతమాత్రాన పోయేదేం ఉండదు కాని తాగకపోతే, నలుగురో మా వెలిగా ఉన్నట్టువుతుంది అలాగే సుప్రస అందర్నా కాకుండా ఎవరితో మాట్లాడకుండా ఒక్కతైవీ కూర్చుంటే పోయేదే ముండదు గాని, సాంఘికంగా వెనకబడినట్టు చూస్తారంతా వాళ్ళకా అవకాశం ఎందుకు కలిగించాలి?”

“అయితే నేనూ డాన్స్ చేయాంటారు?”

“ఏమిటి పోతుంది డాన్స్ చేస్తే?”

“మీరెన్ని చెప్పండి, నావల్లగాదు. అలా వరాయి మగవాళ్ళ పట్టుకుని అసలీ విదేశీ వద్దతులు, అలవాట్లు మనదేశంలో ఎందుకో ఇంకా?”

రావు మళ్ళీ నవ్వాడు, శాంతి కళ్ళలోకి చూసి ఆ సవ్వికి శాంతికి కోపం వచ్చింది “సుప్రస ఏం తెలియని అమాయకురాలివని” చెప్పతోన్నట్టుంది, ఆ సవ్వి

“మీరలా సవ్వికే నాకు కోపం వస్తుంది”

“నీకు కోపం వస్తే నాకు భాగుంటుంది”

ప్రేమగా నవ్వాడు రావు

మొదట కొన్ని క్షణాలు ఏం చెప్పితో తెలియని సందిగ్ధంలో పడింది శాంతి తర్వాత ఆమె మనసులో మాట చెప్పుకోవాలన్న ఆశుత ఎక్కువవుతూంటే మెల్లిగా మొదలుపెట్టింది

“నిన్నరాత్రి నన్ను వాళ్లంతా ఏదో వింత వస్తువుని చూసినట్టు చూస్తుంటే నా కెంత చిన్నతన మనిషించిందో తెలుసా? వాళ్ళకన్న ఏదో తక్కువ అన్నట్టు చూసి మాట్లాడడం! క్రొత్తలో తెలియక ఏదో చిన్న పాపాట్లు చేశానే అనుకోండి అంతమాత్రాన మరీ అంత ఇదిగా మొగంమీద చిన్నబుచ్చుకునేలాగ చెప్పలేమిటి?”

రావు నవ్వాడు, మళ్ళీ అదే గోరణితో

“శాంతి డార్లింగ్! నిన్న నీ వేషం చూస్తే నాకేమనిషించిందో చెప్పనా? కోపం తెచ్చుకోకూడదు నుమా!”

“చెప్పండి, వరవాలేదు”

“పంచొమ్మిదో శతాబ్దపు ఆదర్శ భారత నాటి మణి అని బిళ్ల ఒకటి మెలో వేలాడేసి మ్యూజియంలో పెట్టాలనిపించింది”

“మీకు అలా అనిపించి ఎందుకు చెప్పలేదు?”

“నేను వెసిలేకన్నా, నలుగురో మా చూస్తే నీకే తెలుస్తుంది వూరుకున్నాను!”

శాంతి చాలసేపు మాట్లాడలేదు

“శాంతి! సుప్రస తెలివైనదాని చదువు, అందం, జ్ఞానం వివేకం అన్నీ ఉన్నాయి. నిన్ను చూస్తే నా కెంత గర్వంగా ఉంటుందో తెలుసా. అయినా సుప్రస కొంచెం మారాలి శాంతి రోమ్ లో ఉన్నప్పుడు రోమ్ లాగ ఉండమని ఒక సామెత ఉంది అలాగ యిక్కడున్నప్పుడు ఇక్కడివాళ్లలాగ ఉండడం అవసరం. వాలుజడలు, జడకున్నులు మానేసి ఇప్పటి ఫేషన్ ప్రకారం ముడులు చుట్టుకోడం, ఎప్పుడూ కంచి జరీ పట్టువీరలే కాకుండా నాజూకువి కట్టడం మొదలైనవన్నీ పెద్ద విషయాలేం కావు! నీ సిష్టమైతే మారడం నీ చేతిలో పని ఇదివరకు నేను ఒకటి రెండుసార్లు చూడాలిగా అన్నా నీవు పట్టించుకోలేదు అలా మారితే నలుగురో మా కలసి మెలసి ఉండడం సులభమైనప్పుడు అలా ఎందు కుండకూడదు? పోయే దేముంది ఇంతలో ఇక్కడింకోటి గుర్తుంచుకో. అందరితో కలసి మెలసి ఉండడంవల్ల నీ గౌరవం పావుపావు కాకుండా, సాంఘికంగా నా స్థాయి కూడ పావుపావుతుంది మిగతా చోట్లలా కాదు ఇక్కడ మిగతా ఉద్యోగాలలా కాదు ఆర్యో ఆసనరు ఉద్యోగం. అదా, మగా అంతా చనువుగా కలసి ఉండేచోట, నీవు వెలసడినట్లు ఉంటే, నీతోపాటు నేనూ వెలిగా ఉండిపోతాను! ఒకరకంగా చూస్తే నలుగురో మా నా వరసతి, గౌరవం నీమీద ఆధార పడుంటాయి!”

“అయితే స్టీవ్ లెన్ షాన్ జా, లిన్ స్టీకెలు, నైలా మలు వాడకపోతే అనాగరికులు క్రిందే లెక్క?”

“అదికాదు శాంతి, లోకంతోపాటే మనమూ, రోజులు మారుతున్నాయి ఎప్పటికాలోనికీ తగ్గట్టు అందరిలా ఉంటే తప్పిముంది”

“అయితే రేపట్టుంచి స్టీవ్ లెన్ షాన్ జాలు, లిన్ స్టీకె, పీసాన్ చీరలు, క్రొత్తరకం హాయిర్ స్టయిలు మొదలుపెడతా నుండండి. డాన్సు పాఠాలు కూడ నేర్చుకోమంటారు?”

“డాన్స్ అంటే నీ కిష్టంలేదని తెలుసు! కాని

సతిశక్తి, దుఃఖ అత్యానిష్ఠ అమరసాసాయం

ప్రూటల్

తీయదు చేయవారు
ఇండియా
కెలెరింగ్
ఎండ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్
విజయవాడ-3.

NVKA

అతిశక్తి, దుఃఖ, అత్యానిష్ఠ

మూత్రము ద్వారా చక్కెర వెలువడుట "మెల్లిటస్" అతిమూత్రవ్యాధి, (Diabetes Mellitus) చక్కెరలేకుండ తరచుగా మూత్రము విసర్జన జరుగుట "ఇన్ సిపిడస్" అతి మూత్రవ్యాధి (Diabetes Insipidus) అనబడును. అమిత ఆకలి, దాహము, శరీర బలహీనత, బరువు తగ్గిపోవుట ఈ వ్యాధి లక్షణములు. ముఖ్య చిహ్నములు. ఇవిగాక, చర్మవ్యాధులు, దురద, మూత్రకోశము, కిరీటము ఇలపిననుగుట మున్నగునవి గూడ పొడసూపవచ్చును. వీటికి వేరే వేరే వ్యాధులకు తీసికొనకున్నచో దృష్టిమాంద్యము ఏర్పరేమి, కీళ్లవాతము, మానసిక కఠిరక శ్రమలయందు అయిష్టిత మున్న జనవాటికి బారి తీయవచ్చును. ఇటువంటి బాధజనులలో బాధపడుచున్న రోగులు, తీసికొన్న, కఠిన పత్యములు, ఉపవాసములు లేకుండ తమ వ్యాధిని నివారణ చేసుకొనుటకు తగిన ఉచిత వైద్యసలహా కొరకు మాకు వ్రాయవచ్చును. మించిపోకముందే మాకు వ్రాయండి.

VENUS LABORATORIES (A. M.)
P. O. Box No 587 Calcutta-1.

వంకరగీతలు

అందుకో తప్పేం కనడదు నాకు! ఇదంతా పెద్ద కుటుంబం. ఇక్కడన్న ఆఫీసర్లు అందరూ నీకు సోదరుల్లాంటివారు మనసుకో ఆ భావం ఉన్నప్పుడు, వరాయి మగవాణ్ణి తాకామన్న ఆలోచన రాదు పవిత్రత అన్నది మనసులో ఉంది నిన్న జనరల్ తో డాన్స్ చేశావు నీకేమనిపించింది? అతనికి నీ తండ్రి అంత వయసు ఉంటుంది అతను నీ చేతిని పట్టుకుని కాసేపు అటూ యిటూ తిరిగితే యిందులో ఆనవారం, అనినీతి ఏముంటుంది చెప్పు?"

"నేనేదో తేలిగ్గా మాట్లాడితే, మీ రెండు కంట సీరియస్ గా ఉన్నాసాలు దంచుతున్నారు." చిలిపిగా అతని జుట్టు రేపింది శాంతి

* * *

"క్లబ్బులో యివాళ రాత్రి ఏకరున్నట్టు చెప్పలేదే? నిన్న సర్కులర్ వచ్చిందటా?" మధ్యాహ్నం భోజనం చేస్తూ అడిగాడు రావు. ఆఫీసులో మీసన్ మాటల సందర్భంలో "ఏకర్ కి వస్తున్నారా?" అని అడిగేవరకు రావుకి తెలియదు

"ఎలాగు వెళ్లడం అవదని చెప్పలేదు"

"ఏం! ఎందుకు అవదు? రాత్రి భోజనం చేసి ఏడు గంటలకి వెడితే పదిలోపల వచ్చేస్తాం, ఇందులో పిలవక పోవడానికి ఏముంది?"

"బాబుకి తొమ్మిది గంటలకి ఫీడింగ్ టైము, సుజాకి అన్నం అది ఎవరు పెడతారు?"

"ఒక్క పూటకీ మరేం కొంప మునగడదుల్లా, ఆయా, రాము ఉన్నారటా! సుజాకి అన్నం పెట్టి వెడదాం, ఆయా బాబుకి పాలు పడుతుంది, మంచి ఏకర్!"

* * *

"తొందరగా కానియ్యి, టైముంది!" టై కట్టుకుంటూ కేకవేశాడు రావు

"అయిపోయింది!" అంటూ వచ్చిన శాంతిని చూసి నుదురు చిట్కించాడు రావు

"మళ్ళీ అదే వేం! ఎప్పుడూ ఆ పట్టుచీరలే కాకపోతే మొన్న కొన్న షిఫాన్ చీర కట్టుకో కూడదా? ఆ నల్లపూసలు, ము తెల్లలు ఒక్క పూటకీ తీసిస్తే మరేం పాతివ్రావానికి భంగం రాదులే! శోభనం పెళ్ళి కూతుర్లా అన్ని పూలేమిటి? ముడి చుట్టుకోకూడదా!" శాంతిని ఆసాద మనకం పరీక్షిస్తూ అన్నాడు రావు

శాంతి ఇబ్బందిగా మొహంపెట్టి "ఏమిటో నాకు వాలుజడే కంఫర్టుబల్ గా ఉంటుంది. ఆ ముడి నాకు సరిగా కుదరదు ఇప్పుడు మొదలు పెడతే వో అరగంట పడుంది ఈసారికి ఇలా రానిద్దురూ!" చూపులు తప్పిస్తూ అంది.

మవునంగా స్కూలర్ స్టార్ట్ చేశాడు రావు

"అయో, బాబుకి సరిగా తొమ్మిది గంటలకి పాలుపట్టు ఫ్యాన్సులో పోశాను సుజాని ఏడిపించ కుండా పడుకోబెట్టు రామూ!"

"ఏమిటి వో రెండగంటలకి అన్ని అప్పగింతలు పెడుతున్నావు? ఏది నీ కార్మిగాన్ తెచ్చుకోలేదా?"

"వర్కాలేదు రెద్దురూ, ఇవాళ అట్టే చలిగా లేదు మళ్ళీ లోపలికి వెడితే అంస్యం" రావు కింకం చెప్పిలో, ఎలా చెప్పిలో తెలియలేదు.

ల్యూట్లెట్లు శాంతిలో క్లబ్బులా వెలిగి పోతూంది రకరకం మనుష్యులు, రకరకం పాపన్ను కొందరు అటూ యిటూ తిరుగుతూ పరిచితుల్ని పరామర్శిస్తున్నారు కొందరు నిల్చుని మాట్లాడుతున్నారు కొందరు అక్కడ వేసిన కుర్చిల్లో కూర్చుని మాగ్జెస్టు తిరగేస్తున్నారు. ఏకరు ఇంకా ఆరంభించలేదు అది అక్కడ పనిచేసే ఆఫీసర్లకోసం ప్రత్యేకించిన క్లబ్బు. ఓపెన్ ఎయిర్ డియేటర్ల వారానికి ఒకసారి సినిమా ఉంటుంది రోజూ పేకాలు, బిలియర్డ్స్, టెన్నిస్. ఆటల్లో బాటు అప్పుడప్పుడు డాన్సులూ డిస్కర్సూ కూడ జరుగుతుంటాయి

రావుని, శాంతిని గమనించి కూడ ఎవరూ పట్టించుకోలేదు ఆరోజు మెన్లో పరిచయం అయినవారే కాకుండా యింకా చాలామంది ఉన్నారు. అడవాళ్ల నవ్వుల్లో క్లబ్బు ఎగిరిపోతూంది క్రితం సారి కంటె యింకా ఎక్కువ అడంబరంగా తయారయారు అందరూ, ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క సాషన్ కి నమూనా అన్నట్టు

రావు మొహంచూసి, అతని భావం అర్థం చేసుకుని అడవారి గుంపులోకి నడిచింది శాంతి. అంతవరకూ పెద్దగా నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పు కుంటున్న వాళ్లంతా ఒక్కసారి మవునం వహించారు

"ఇవాళ ఎంత సుదీనం? మీరు క్లబ్బుకి వచ్చారు!" మిసెస్ తులాని అడిగింది, కొంత సేపటికి, హాస్యం, హేళన మిలాయించి అంతా ముసిముసిగా నవ్వి కళ్లతో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"రోజూ సాయంకాలం ఏం చేస్తారు? సాయం కాలం ఓ గంట క్లబ్బుకి రాకూడదా?" మిసెస్ తివారి అడిగింది

"పీలునిబట్టి చూస్తాను" వాళ్ల అహంకారాన్ని సహించలేక అదోలా అంది శాంతి.

సినిమా మొదలైంది లైట్లూరిపోయాయి.

"చూశావా, యివాళ కూడ ఎవరూ వీతో సరిగా మాట్లాడలేదు నీ ధోరణి మారేవరకు మనని అందరూ యిలాగే ట్రీట్ చేస్తారు!" త్రోవలో అన్నాడు రావు

శాంతి మనసులో చెప్పలేని ఆందోళన చెందే గింది బలమైన శక్తులేవో తనకి ఇవ్వాలేమి దారి వెంట పొమ్మని తనని తోస్తున్నట్టుయింది.

* * *

"అరే, యిది కలా, మాయా? నవ్వునుగ్రహించి దిగివచ్చిన అప్పురసా?" స్టీవెన్ జాన్, షిఫాన్ శారీ, చెవులు కప్పుతూ నడినెత్తిన చుట్టిన సిగ, లివెస్ట్, నాజుకు స్నేహుర్లు, సవ నాగరికంగా కనపడిన శాంతిని చూడగానే ఆకృత్య పోయేడు రావు

"ఏం, త్వుస్తే అయిందా మీకు? ఇంకా ఏమయినా మిగిలాయా?" కొంచెం నిష్కారంగా అన్న శాంతి భుజం తడూ,

"క్రొవమా శాంతి! ఎంత బాగున్నావో తెలుపి యిలా? వాళ్లందరికంటే నీకు యీ స్టయిలు చాల బాగా అమరింది గుడ్ గర్ల్స్! యులుక్ వెరీ స్మార్ట్! ఇలా చెప్పినట్టు ఎంటే నా కెంత బాగుంటుందో తెలుసా?" మురిపెంగా చూస్తూ దగ్గరకు తీసుకున్నాడు

"పదండి, క్లబ్బుకి వెడదాం" కాఫీ ఇచ్చాక అంది

గ్రామా ? హాస్యమా, కోపమా ?”
 “ఎందుకంత అశ్చర్యపోతారు ? ఇకమీదట మీ యిష్టం వచ్చినట్టే ఉండదల్చుకున్నాను శాంతి, మిసెస్ రావుగా క్రొత్తరూపం దాల్చి దల్చుకుంది అంతే ! ఇవాళ మిసెస్, తులాని దగ్గటికి వెళ్లి క్రొత్తరకం హాయిర్ స్టయిల్లు నాలుగయిదు నేర్చుకు వచ్చాను. ఆమె దాన్ని కూడ నేర్చుతానంది . ఇక మీదట నాతో రావడం మీకు తలవంపుగా ఉండదు !”

“తలవంపు అని నే నెప్పుడయినా అన్నానా? నన్నెందుకు అర్థం చేసుకోవు? అందరికంటే చదువు, అందం అన్ని ఎక్కువే అయినా అందరి ముందు తీసికట్టుగా ఉండడం ఎందుకన్నాను! అంతేగా?” అనునయంగా అన్నాడు రావు ఆమెని శాంతవరచాలని

“నర్లెండి, మిమ్మల్ని నేనేమి అనడలేదు, వూరికి అన్నాను వెళ్దామా, మరి!” క్లబ్బులో అందరూ శాంతిని పంక్షగా చూశారు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు ఆనాడు అందరి కళ్ళూ ఆమెమీదనే ఉన్నాయి.

* * *
 “ఇవాళ మిసెస్ దారువాలా ఫోన్ చేసింది వాలుగు గంటలకి ‘లేడీస్ పార్టీ’ ఉంది రమ్మని. వెళ్లనా?” సుధావ్వాం డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గర అడిగింది శాంతి

“ఎప్పుడూ పార్టీకి నాటికి ఎన్నోమార్లు అడిగి తేనేగాని రాని శాంతి తనంతట తానుగా ఆడ గడం ఆనందం అశ్చర్యం కలిగించింది “తప్పకుండా వెళ్లు ఇందులో అడిగి వెళ్లేందుకు ఏముంది శాంతి! ఏల్లల గొడవ నేను చూసుకుంటానులే!”

“తొందరగావచ్చి, వచ్చాక చేస్తాను వంట”
 “మాడు తిండి అన్నది పెద్ద అలోచించాల్సిన విషయంగాదు నువ్వక్కడనించి వచ్చాక వంట చేయక్కరలేదు! ఏ క్యాంటీన్లోనో కానిచ్చేద్దాం ఇవార్టికి!”

అర్థం చేసుకున్నట్టు నవ్వింది శాంతి
 * * *
 “ఏం ఇంకా రావడంలేదా మీరు? ఏం చేస్తున్నారు ఇంతసేపు?” మామూలు వేళదాటిపోయాక ఆఫీసుకి ఫోను చేసింది శాంతి.
 “సారి డియర్, ఇప్పుడప్పుడే రావడానికి వీలవదు, ఏం?”

“మీరు వస్తే క్లబ్బుకి వెడదామని రెడీ అయి కూర్చున్నాను”
 “వెరిసారి, నా కీవాళ వీలవదు. రేపు వెడదాంలే”
 ఫోను పెట్టెయబోయాడు
 “మిసెస్ మీసెస్ ఇక్కడికి వచ్చింది రమ్మంటూంది ఆనిడతో వెళ్లనా?”
 “వెళ్తావా? సరే వెళ్లు”
 “తొందరగా వచ్చేస్తానైండి బై బై”

* * *
 “అబ్బ ఇంతసేపు చేశావేమిటి? బాబు ఎందుకో విడ్డి విడ్డి ఇప్పుడే నిద్రపోయాడు సుశా ఆకలి అని ఏడుస్తూంది” ఎనిమిది గంటలకి తిరిగి వచ్చిన శాంతిని చూసి కొంచెం చికాకు పడ్డాడు రావు.

“ఏం ఎందుకు ఏడ్చాడు బాబు? పొలవట్టి

అల్లనగ ఆ యీ ఎం చెప్తుంది? బెబికి ఆకలింటే అన్నం పెట్టకపోయారా? వండి వెళ్లమ!”
 “ఇంతసేపూ అక్కడ కూర్చోద మొందుకు?”
 ఆఫీసులో వని భారం రావుమీద వని చేసింది
 “కార్డ్స్లో కూర్చుంటే టైం తెలియలేదు. అందులో రమ్మీ! మొదట అయిదు రూపాయలు పోగానే కనీ ఎక్కువైంది దాంతో ఇంకో పది రూపాయలు పోయాయి అందులో నగమైనా రాబట్టాలని కూర్చుంటే ఈవేళ అయింది!”
 “సరే, ఏదో ఒకటయింది! ఇకనైన త్వరగా కానియ్యి”
 “నిన్న వర్కులో సూటయూ ధై ఉండాలి ఇప్పుడు ఏభయ్యో ఉన్నాయి నీనేమైనా ఖర్చు చేశావా శాంతి?” పర్సు చూసుకుంటూ అడిగాడు రావు

ద్రస్సింగ్ టేబిల్ దగ్గర కూర్చుని కను బొమలు పెట్టులుతో దిద్దుకుంటున్న శాంతి నిర్లిప్తంగా, “నిన్న బాలాశాస్త్రంలో మాస్ వచ్చాయంటే మిసెస్ దారువాలతోబాటు నేనూ తీసుకున్నాను. దానికో ఇరవై టెయిలర్కో ఇరవై మొన్న మిసెస్ తులాని కొన్నలాంటి చీర ఒకటి నంభై రూపాయలకి తీసుకున్నాను ఎల్లండి పార్టీకి ఎద్యన్ను వో ఇరవై ఇచ్చాల్సి వచ్చింది!”
 రావు సుదురు చిట్లించాడు “టైలర్కి ఇరవై ఏమిటి? ఏం కుట్టించావు?”

 వహోటల్ సర్వరుతో : ఏం టోయి బూ గ్గు లా గుం దే మిటి ప్లైములో?
 సర్వరు : డబుల్ రోస్ట్ షెన రట్టు సార్!
 నల్లజర్ల అనంతకుమార్ (కాకినాడ)

“ఏప్పుమీద రకరకం డిజైన్లు కత్తిరించి స్టీవెన్ లెస్ బెల్లజాలు కుట్టడానికి ఎవరో ఎక్స్పర్ట్ టైలర్ ఉన్నాడంటే ఒక నాలుగు కుట్టమని ఇచ్చాను!”
 “మిషన్ ఉందిగా, నువ్వు కుట్టుకోలేకపోయావా?”
 “నా కా ఫాసెస్లు తెలియవు, అదీకాక తీరు బడిలేదు”

ఇదివరకు ఇంట్లో ఏల్లలని, తనని అన్నీ స్వయంగా కుట్టుకుని ఒక్క పైపాదనా దూబరా కాకూడ దనే శాంతేనా అని ఆయోమయంగా చూశాడు రావు
 “ఎల్లండి పార్టీ ఏమిటి?”
 “మేముండా వారానికి ఒకరింట్లో పార్టీ ఇచ్చుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాం ఎల్లండి నా పంతు ఫక్కు ఆడవళ్ళ పార్టీ మీరా రోజు దయచేసి బయటికి ఎక్కడకైన వంచేయమని ప్రార్థన” నవ్వింది శాంతి

“రేపు ఇన్నూరెస్టు ప్రీమియం కట్టాలని ఉంచాను అది కాస్త నీ ఫాషన్లకి, సరదాలకి ఖర్చు పెట్టేశా వన్నమాట!” అదోలా అన్నాడు రావు
 “నాకేం తెలుసు, పారపాలుంది క్షమించండి” చిన్నపచ్చుకుని అంది శాంతి
 “సర్లే తప్పు నాది!”

* * *
 భారం రోజులు ఏదో పనిమీద ఢిల్లీ వెళ్లడు

రావు. ఆరోజే తిరిగి వచ్చాడు రావు. వచ్చేసరి రాత్రి ఏడయింది ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరి. సుశాత ఒక్కరై కనిపించింది మంచం మీద కూర్చు; అడుకుంటూ వ్రక్కలు అన్నీ రేగి ఉన్నాయి ఇంటినిండా బొమ్మలు, పుస్తకాలు, బట్టలు అట్టి పడిఉన్నాయి ఏమి ఉండాలిన్న స్థానంలోలేవు కా? పటికి ఆయూ తిరిగివచ్చింది బాబు నెత్తుకుని.

“మేవ్ సాఫ్ట్ క్లబ్బుకి వెళ్లారు! నేను బాబు ఏడుస్తూంటే అలా ఆడించడానికి తీసుకువెళ్లమ రాము బజారుకి వెళ్లారు అమ్మాయిగారు అంతా చందర వందర చేశారు!” ఇంతా అలా ఉండే మిటి? సుశాని ఒక్కగ్గి వదిలి అంతా ఏమయ్యారు? అని కేకలు వేసిన రావుకి భయపడతూ పరిస్థితి వివరించింది

తిన్నగా క్లబ్బుకి బయలుదేరాడు రావు అడుగు పెట్టగానే శాంతి కనిపించింది దాన్నో ఫ్లోర్మీద జంటలనుద్య అతనెవరో రావుకి తెలియదు ఫాక్స్ ట్రాట్ వాద్యనికీ లయంగా అడుగులు వేస్తున్న శాంతి నేరుకీ అశ్చర్యపోయాడు రావు ఫాక్స్ ట్రాట్ ఆగింది వాట్ల మె.ది లైంది మళ్ళీ అతనితోనే లంఠ నులభంగానూ వాట్లజ చేసింది శాంతి

రావు దగ్గరో, ఒక పం కర్చిలో కూలబడ బేరర్ని “ఏకీ బడా బి కె” తెమ్మని అజ్ఞాపించాడు దాన్నో కొద్ది నిమిషాల విరామంకోసం ఆగింది మెడని పమిల చెంగుతో తుడుముకుంటూ విశాసంగా నవ్వుతూ అతనితో టేబిల్ దగ్గరకి నడుస్తున్న శాంతి రావుని చూసింది అప్పటికే రావు బ్లాక్ నైట్ విస్కీ నాలుగు పెద్దవి రుచి చూశాడు “ఎప్పుడు వచ్చారు” సంభ్రమంగా అడిగింది శాంతి ఎదురుగా కూర్చుంటూ

రావు మాట్లాడలేదు చేతిలో గ్లాసుని గుండ్రంగా తిప్పాడు శాంతికి సగం అర్థమయినట్లయింది ఆ మోవం

“రండి ఇంటికి వెడదాం” శాంతి తీసింది
 రావు ఆఖరి గుటక మింగి గ్లాసు బలంగా టేబిల్మీద పెట్టి లేచాడు రావు వెనకాల స్కూటర్ మీద కూర్చుని అతని భుజాలు రెండూ గట్టిగా పట్టుకుని తలని అతని ఏపు కానిందింది శాంతి అతను సోతున్న వేగంతో, ఆ మోసంతో అతని మనసులోని భావాలు ఎన్నో వ్యక్తమవుతున్నాయి. కళ్లు చెదిరే ఆవేశంతో ఎటూ చూడలేక కళ్లు మూసుకురింది శాంతి ఏదో ఆవేదన రేగింది కళ్ళెదుట రంగు రంగుల గీతలు ఎలువుగా, వంకరగా అడ్డదిడ్డంగా, మెరుపుల్లా మెరిసి మాయమౌతున్నాయి తను ఆ గీతల్లో బందిగా అనిపించింది తను గీత దాటిందా? వాటన్నింటో ఏదీ తను దాటుగూడని గీత! అంతా చెల్లా చెదురుగా ఉంది.

“అబ్బ ఏమటా విసురు? తగ్గించండి” గట్టిగా అరచింది శాంతి, వాలు గాలిలో అతనికి వివచన దన్ను భయంతో

“అంత భయంపెసికి? ఇంత వేగంతోపోవడం ఇదీ ఫాషన్!” పొడిగా అన్నాడు రావు

శాంతి కళ్లు మూసుకుని అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుంది ఆమె కళ్లముందు ఎన్నో గీతలు మెరిశాయి వంకర టంకరగా, మెరుపుల్లా!